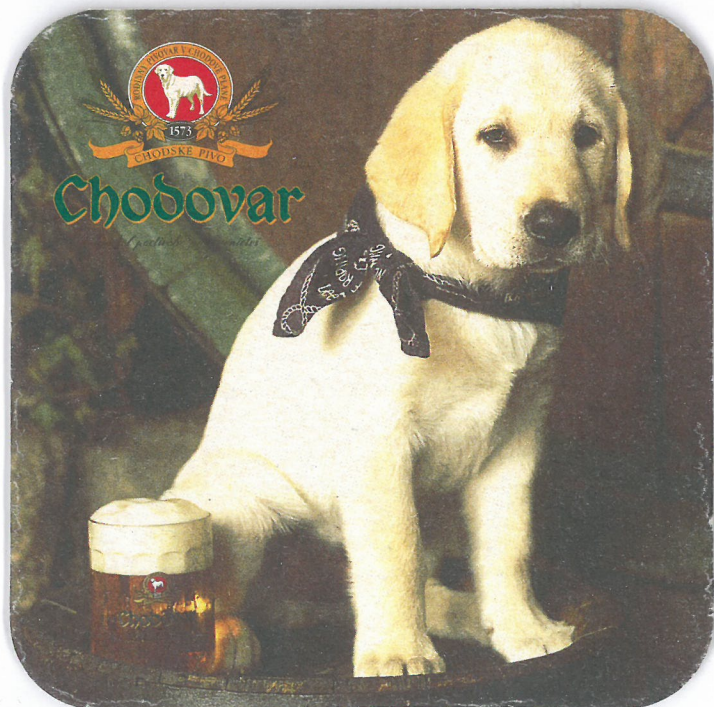


4. – 12. července 2020

KČT Hořec a TOM Kamarádi Pacov

Letos... Amerika 2020





CHODOVARSKÝ DÁSKOT
"1573"



Sobota 4.7.2020

Tak už nám to zase začíná. Po ročním těšení jsme se konečně dočkali a Letos 2020 s pod názvem Amerika právě odstartovalo.

Scházíme se ráno před osmou na Starodvorské a protože jsme takřka všichni zkušené cestovatelé, netrvá nám nakládka batožiny dlouho a v 8:03 může šofér Míra (který měl letos opět to štěstí, že byl vybrán svým chlebodárcem užít si s námi společně super týden) provést zkoušku rozhlasu. A měl pro nás dobrou zprávu Čudlík je vylezlý, můžeme vyrazit ☺.

A už se roztáčí kola a směle vyrážíme na západ. Na Kozimberku ještě přibrzdňujeme, abychom naložili Křikavovi a Honzu, kteří si byli ráno uklidit své vozy. Možná měli i trochu strach, jestli je opravdu naložíme, ale nedali na sobě nic znát a Honza radostně zvolal: „*Máte štěstí, že jedete zrovna kolem a můžete nás svést*“. Po pár kilometrech se rozvinula diskuze, zda zastavit v Letech, ale Martin nám nakonec tento bonus nedopřál. V devět hodin projíždíme Hřejkovice, kde cedule hlásá, že je tady úsekové měření. Honza přemýšlí nahlas a volá: „*Jsem zvědavěj, jestli řidič zpomalí na 50*“ – následuje prudší brzdění – a Honza se ptá: „*Martine, víš jak máme v káře ty grily? Tak už je tam nemáme*“. Na to Míra reaguje slovy – „*Ten pán si půjde taky do tý káry*“. A pánovi se tam asi nechtělo, takže už ani nemukal – ale dlouho mu to stejně nevydrželo ☺.

A než se nadějeme máme tady první kruháč, který 2x obkroužíme – tuto čest měl Rožmitál pod Třemšínem.

Kousek za Plzní stavíme na pumpě. Nad kávou se rozvine, kolik lidí má s sebou na cestu řízek. Řízkaři tvrdí, že výlet bez řízku není ten správný výlet. Ostatní svačínáři naopak tvrdí, že většina výletníků již dnes jezdí bez řízků. Takže hned po nasednutí do busu proběhlo hlasování kolik lidí má na cestu řízek. A ukázalo se, že pouze 10 lidí má řízek – takže z tohoto výzkumu plyne výsledek, že je normální nemít na cestu řízek, i když samozřejmě se řízkaři snažili tento výsledek zlehčit a tvrdili pravý opak a to že to rozhodně normální není.

V pravé poledne jsme zastavili v Chodové Plané, kde jsme měli hodinku rozchod před prohlídkou pivovaru Chodovar. Hodina uplynula velice rychle, protože na nádvoří pivovaru zrovna probíhal sraz veteránů, takže bylo co prohlížet a obdivovat. V jednu hodinu nás pak čekala průvodkyně a mohli jsme nahlédnout, jak tady to pivo vaří. Prohlídka byla fajn a nejlepší tečkou na konci byla kašna, z které světe div se, teklo pivo, které jsme s radostí ochutnali a někteří zvládli i víc kousků. A když jsme zahnali žízeň nebo možná spíš chuť, přesunuli jsme se do restaurace ve skále, kde jsme si dali pozdní oběd. Po dobrém jídle jsme vyrazili na další cestu směr Amerika. Cestou jsme ještě zastavili na rozhledně Salingburg a když jsme se dostatečně vykoukali z výšky, obešli jsme ještě místní mini ZOO a mrkli jsme na několik druhů bažantů, daňky, muflony a pštrosy Emu. A protože to už bylo do kempu cobydub mohli jsme už v půl šestý začít vykládat naše kufíky a zabýdlovat své mobilhomy.



TEN PŮLLITR
 MV JISTĚ
 CHYBĚT
 NEBŮDE!!











PIVO Z KAŠKY?? TAK TO VIDIŇ POPRVE!



ROZHLEDNA SALINGBURG - F. LAZNE

Neděle 5.7.2020

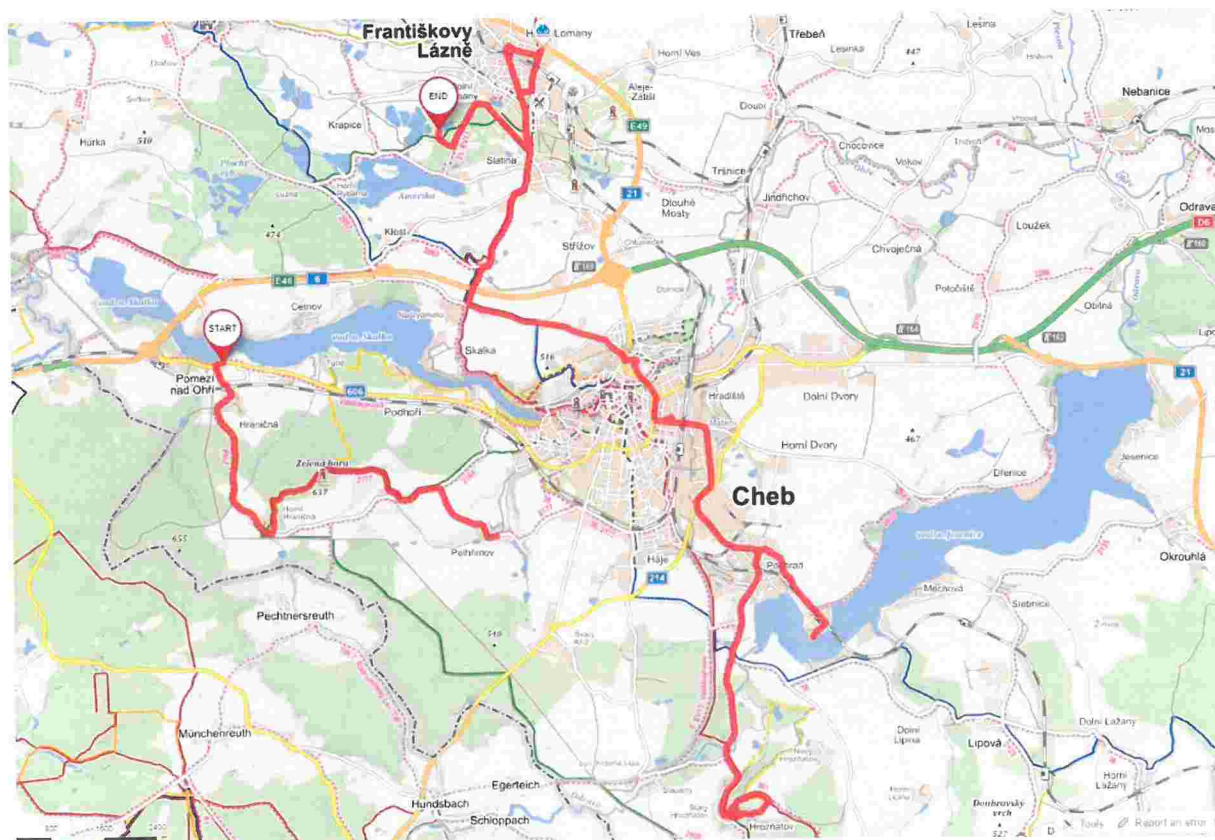
V 7:30 jsme opustili kemp a vydali se busem do Františkových Lázní – kde byl bodem našeho zájmu FRANTIŠEK. Naštěstí takhle brzo ráno bylo na kolonádě minimum lidí, takže jsme se mohli začít houfovat okolo Frantíka se záměrem pořídit co nejvíce fotek. Hromadnou v několika vydáních s rouškami i bez. Následovaly menší skupinky či jednotlivci a chvíli nám tedy trvalo, než jsme se mohli zase vrátit k autobusu a pokračovat v našem plánovaném programu.

Popojeli jsme k Pomezí nad Ohří a vydali jsme se na vycházku k Bismarckově rozhledně na Zelené hoře. Kopec to byl vcelku přijatelný, takže jsme ho jako trénování turistů v pohodě zdolali, pak už nám zbývalo jen zdolat schody kamenné rozhledny a mohli jsme se kochat pohledem po okolí. Většina z nás využila pod rozhlednou laviček pro odpočinek a vybalení svačiny, takže jsme dál mohli pokračovat s plným žaludkem až do Pelhřimova. Cestou jsme se ještě zastavili u zříceniny kostela sv. Anny. Moc toho ale k vidění nebylo, zůstaly tady jen zbytky základů, a památku tady připomíná velký dřevěný kříž. Ve 12:30 jsme už všichni zakončili dopolední 9km dlouhou procházku a mohli jsme z Pelhřimova vyrazit k dalšímu bodu dnešního dne, kterým byl Hroznatov s poutním areálem Maria Loreto. Areál se nám moc líbil, po prohlídce jsme prošli okolo uzavřeného hradu zpět k autobusu, kde jsme se rozdělili na skupinu pěší a cyklo. Zatímco pěší skupina, která zasedla do místní restaurace a dlouho předlouho čekala na objednané jídlo, uháněla cyklo skupina zpět do kempu.

Cestou se kolaři zajeli podívat na zatopený most v Jesenické přehradě a cestou pořešili i nějaké to občerstvení. Někteří zvolili rychlou sváču a v Chebu zastávku na zmrzku, někteří se zastavili na jídlo v hospodě. V kempu jsme měli na svých tachometrech pěkných cca 47 km.

Pěšáci po dlouhém čekání se stihli na zpáteční cestě podívat na skanzen

Večerní tmelení, nám lehce zneprjemňovali protivní komáři.





22/ALND

BISMARCKOVA ROZHLLEDNA
- ZELENA' HOZA V CHREBU



CO TAM ASI VIDIM... 22

2019 06 22 14:00

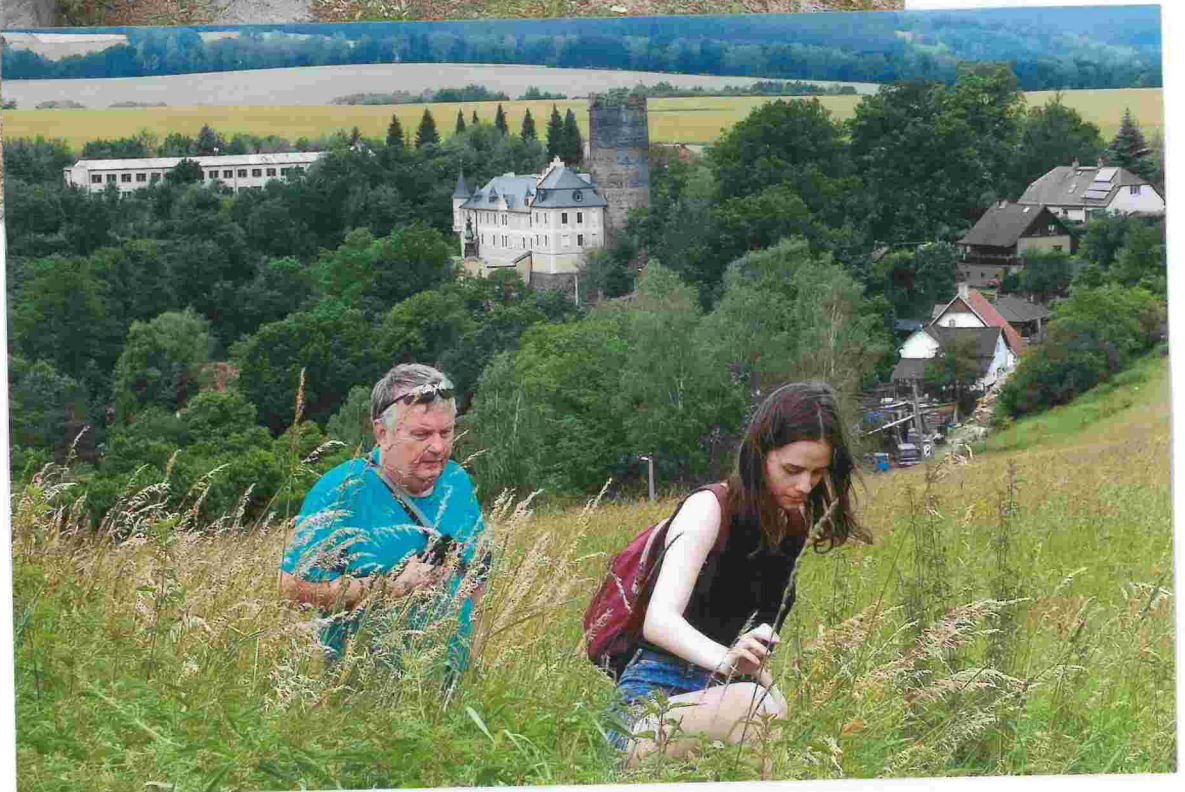


PEHŘIMOV NEBO CHEB?
 JEDEŠ OTOU Z ČESK
 IŠEHO OBCEI NOVÝCH
 MOJE ALOHA KIVA
 SVAČKY, KETVÁRY!...





POUTNÍ AREÁL MARIA LORETO – HROZNÁTOV



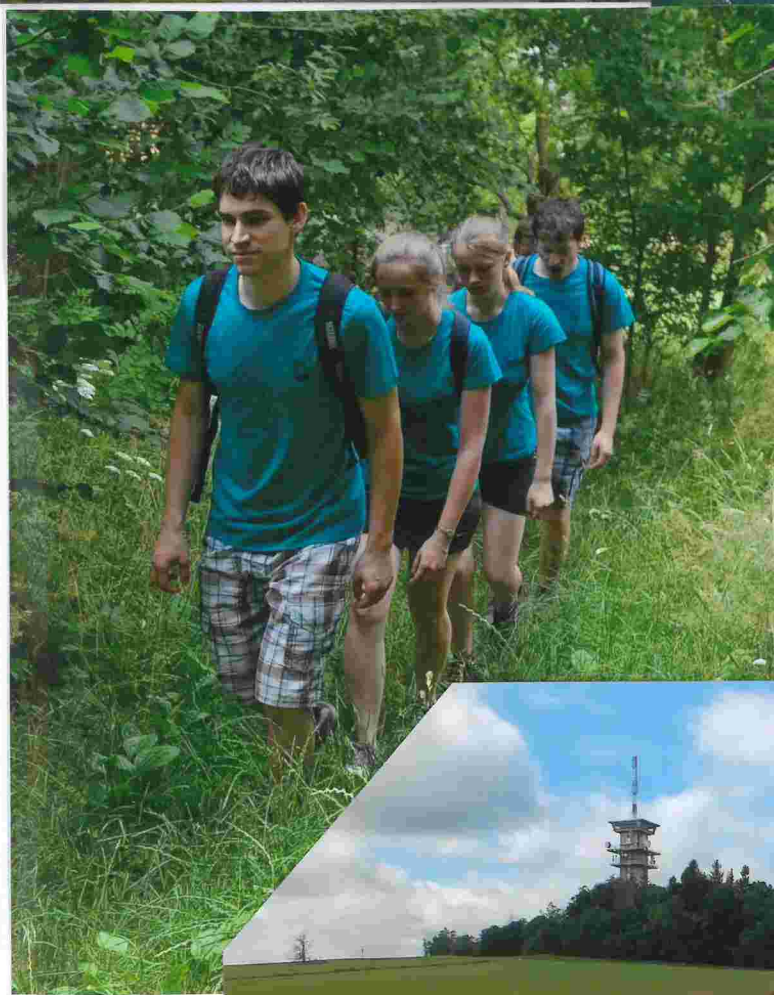




ТАК НЕВІН ЛЕЖИ СНОГ
 БУТ ПАМІНКА, АЛЕБО
 БАБІЄКА... ☺



SKANZEN DOUBRAVA



JAK PÁLO STACÍ...







MOST PŘES DÍKULOST
(PŮVODNĚ ODRAVU)



Pondělí 6.7.2020

V 8:35 jsme všichni připraveni v autobuse a můžeme vyrazit k trojmezí historických zemí Čech, Bavorska a Saska, potažmo v dobách budování světlých zítřků to bylo trojmezí Československé socialistické republiky, Německé demokratické republiky a Spolkové republiky Německo.

Ranní rozjezd nám zpestřila diskuse mezi Honzou a Mírou, který se snažil vykroužit z kempu.

Honza: „Večer si vystříhneme čtvereček papíru a budeme jezdit po mapě, abys to zítra zvládnul sám.“

Míra: „Ty děláš jako kdybys ten kemp někdy pěšky prošel.“

Honza: „Míra dostal školení – takže by tu měl být zadarmo. On Míra ráno vynesl uniformu ČSAD, aby ho všichni chválili.“

Míra zastavil: „Tak když jako v ČSAD, tak já nepojedu, dokud Honza nevystoupí.“

No nakonec nevystoupil, ale radši už ani nedutal. ☺

Cestou nám pak Martin ukazoval odbočku na Zelený Háj a se slovy „dávejte pozor - Kdyby Vás někdo poslal do háje zeleného, tak tady rovně a jste tam“. Na to Petr odpověděl: „Mě všichni posílají do prdele“.

Míra nás zanedlouho vysadil nedaleko plánovaného cíle a po krátké procházce už živě diskutujeme nad hraničními kameny odkud–pokud vedla hranice mezi ČSSR a zlou kapitalistickou cizinou a kdeže byli ti hodní Němci. Když v tom měli všichni jasno, vrátili jsme se zpátky k autobusu a Míra nás kousek popovezl k dalšímu cíli a tím byl nejzápadnější bod ČR. Nejdříve cca v 11:20 vysadil pěšáky a zanedlouho i kolaře a obě skupiny se pak ve 12:15 zase sešli na západě ☺.

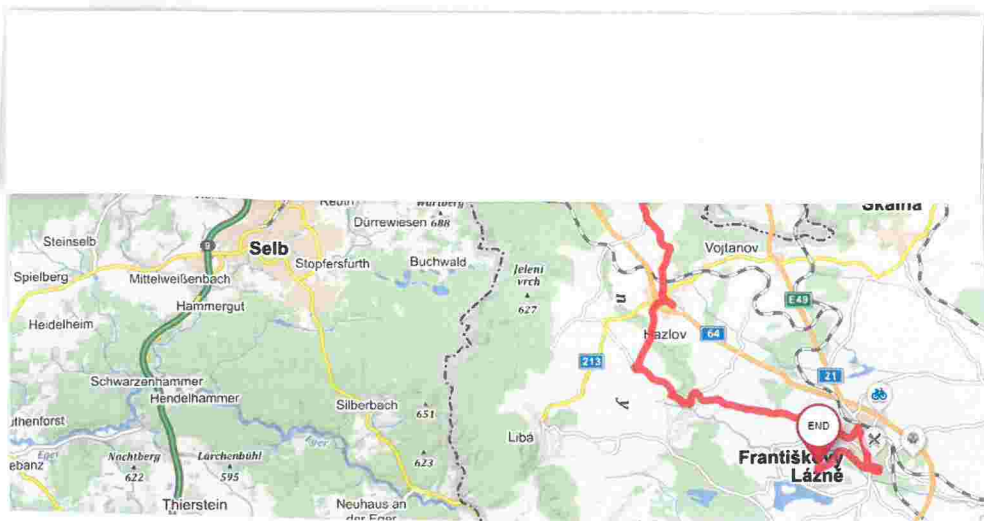
Kolaři se pak vydali kolmo až do Aše k rozhledně Háj. Hned na začátku trasy však cyklo skupinu opustil Vítek s Jitkou, kvůli poruše na svých bicyklech se museli přidat k pěšákům.

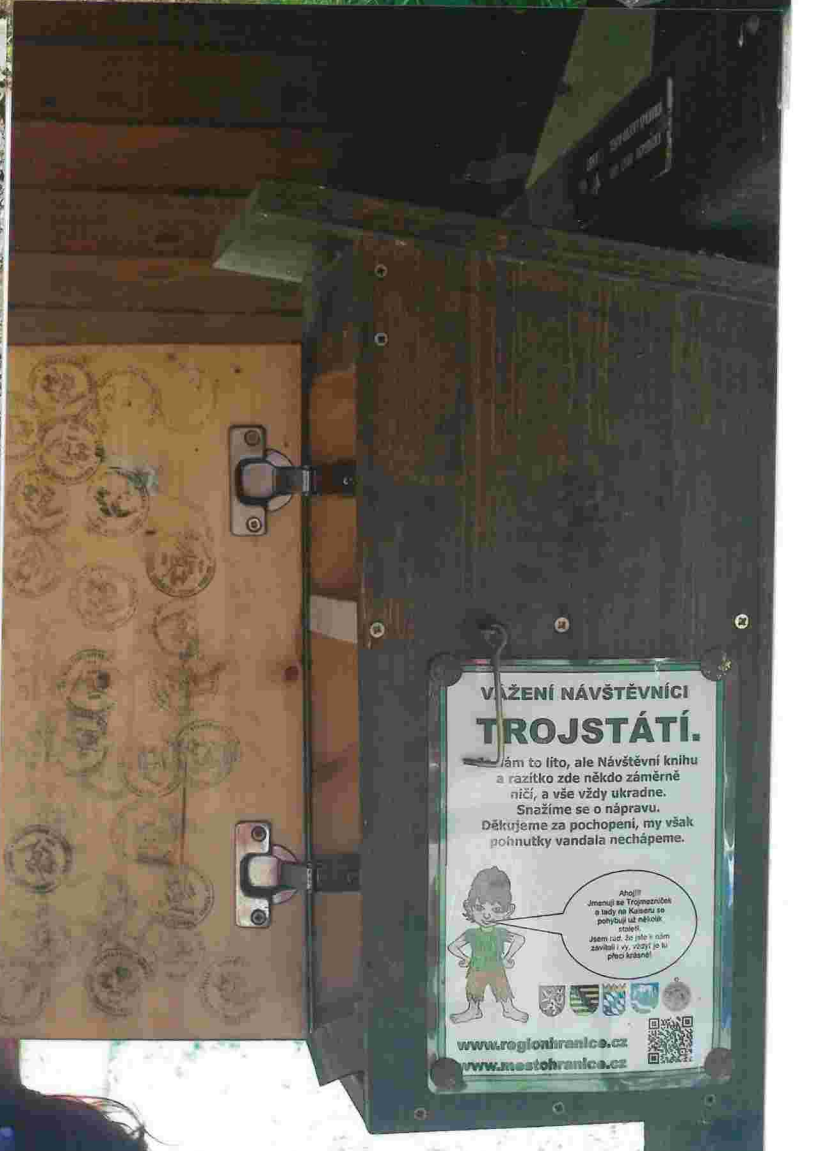
Cesta nám pěkně utíkala, jen ten kopec k rozhledně nás docela zmařil, takže většina z nás závěrečnou část stoupání zvládla pěšmo a s velkým funěním kolo k rozhledně vytlačila. U rozhledny nás přivítali svěží pěšáci, protože je Míra přivezl takřka až tam. Ve 14:30 jsme společně vystoupali schody a mohli jsme z výšky shlédnout Aš a blízké okolí.

Sjezd od rozhledny pro nás byl pěknou odměnou za předchozí náročné stoupání a tak jsme byli coby dup v centru Aše. Tady si udělal každý program po svém, pěšáci se pak hromadně přesunuli k autobusu a kolaři se po menších skupinkách vydali zpět do kempu. Všichni jsme však vyhodnotili Aš jako vcelku šedé nudné město.

Cestou jsme se zastavili v Ostrohu, kde jsme si prohlídli nádvoří zámku, někteří mrkli i dovnitř a někteří stihli zaskočit i na kynšperského Zajíce.

Kolem šesté jsme se pak všichni sešli zase v kempu.







TROJSTÁTÍ (BYVALE)
ČSSR - NDR - NSR





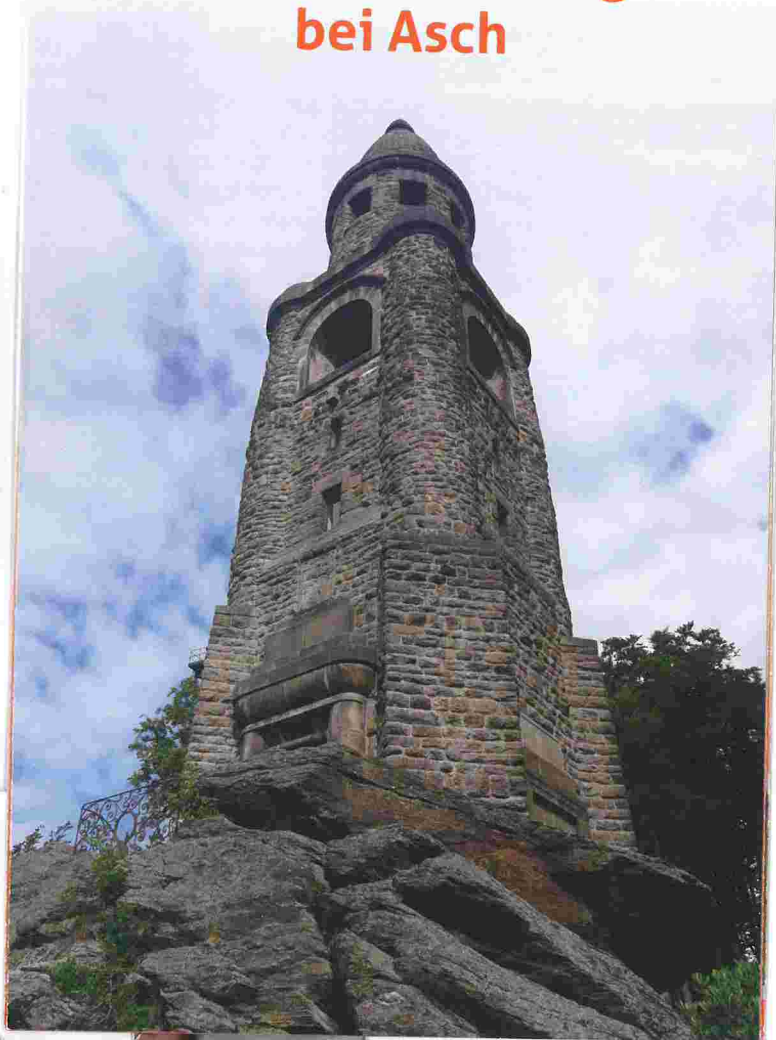
KAREL NA
ZÁPADĚ
- KLEBO NA
YCHODĚ ZÁPADU??

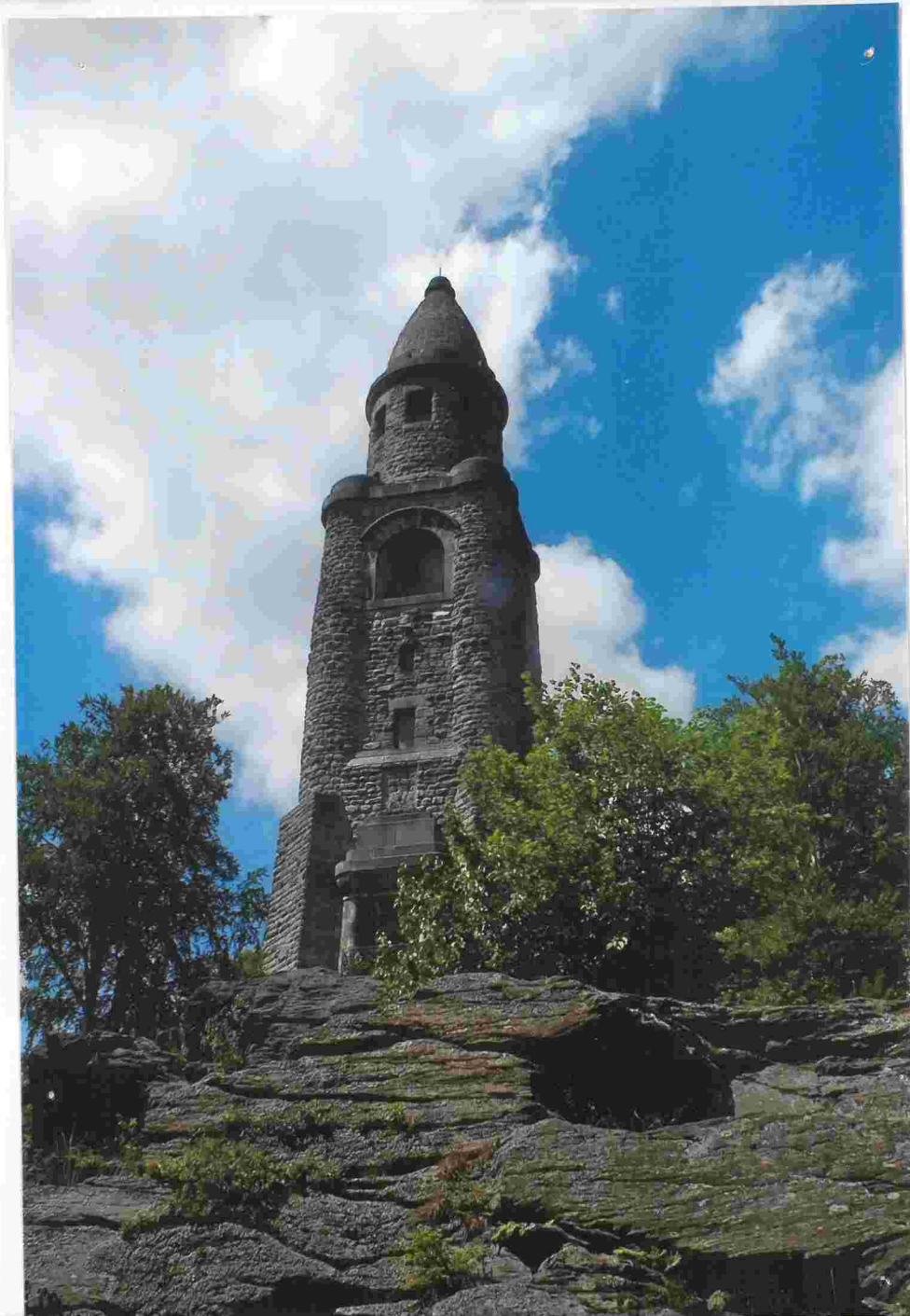




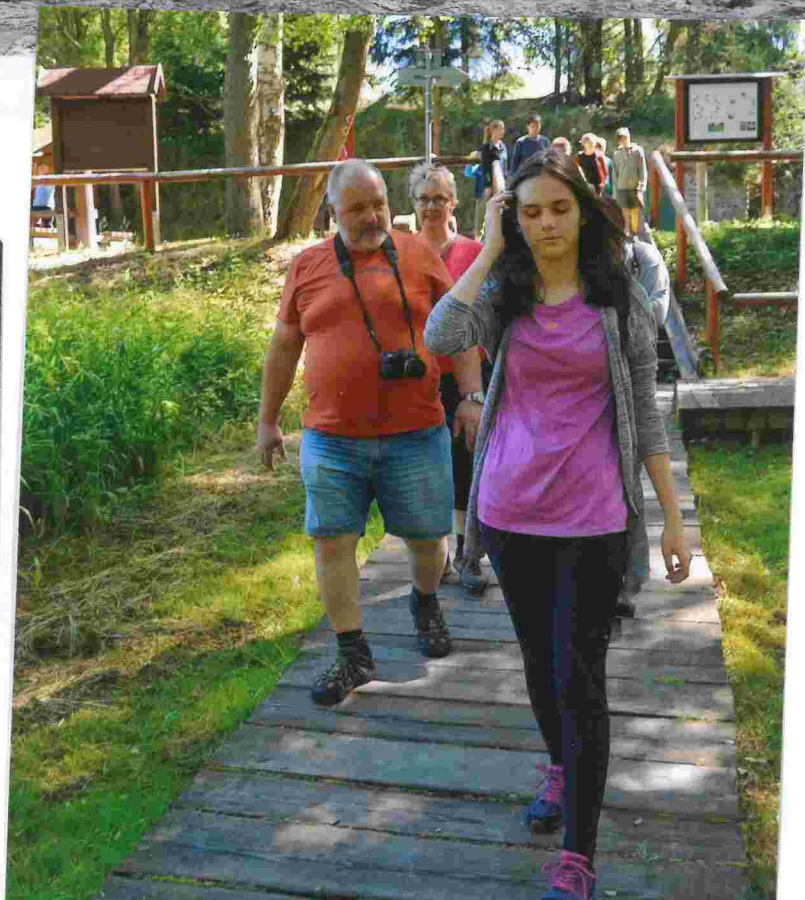
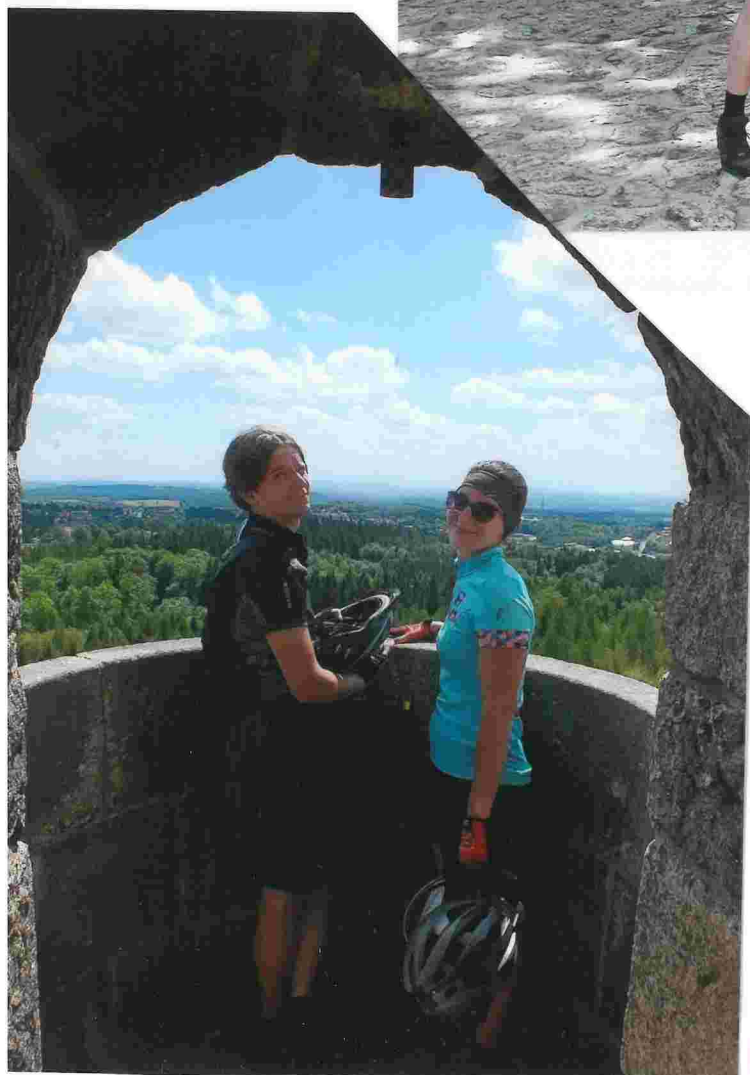
Rozhledna na vrchu Háj u Aše

Der Aussichtsturm
auf dem Hainberg
bei Aš

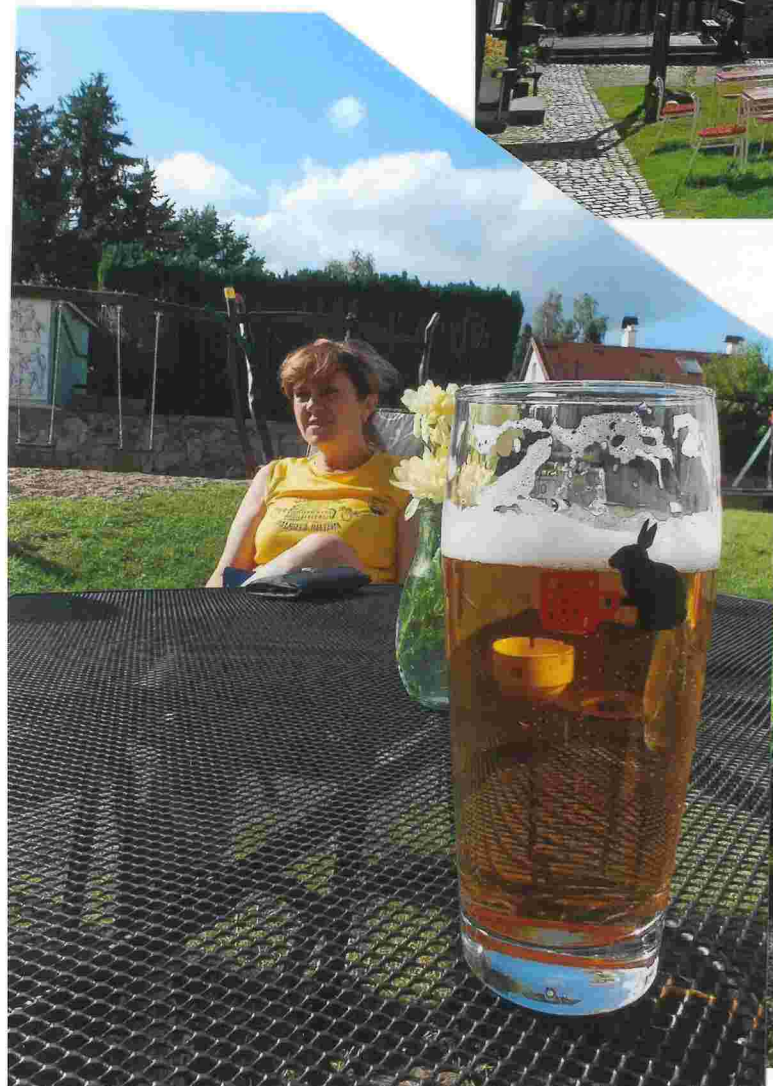




PEŠKY JAKO
NA KOLE



HRAD
SEEBERG



Úterý 7.7.2020

V 8:30 jsme vyjžděli na úterní výlet za poznáním. Dopoledne na nás čekal Vojta Wagner a společně jsme mrkli na povrchové doly u Sokolova. Bylo docela větrno, ale výhled byl pěkný.

Po desáté hodině jsme už kroužili v Lokti ve snaze zaparkovat autobus. Míra nejdříve vypadal, že nás snad doveze až na nádvoří, ale nad klikatými uličkami nezvítězil a nakonec byl rád, když jsme se vymotali správným směrem a mohl odstavit bus na parkovišti.

Prohlídka nám začínala v 11 hodin, takže moc času na prohlídku Lokte nebylo. Prohlídka hradu byla zajímavá. Průvodce by se se svým procítěným výkladem jistě uplatnil i v Národním divadle a na jeho procítěné bim bam hned tak nezapomeneme ☺. Na hradě si pak každý dle své libosti prohlédl další expozice a trochu jsme se mohli bát v muzeu tortury.

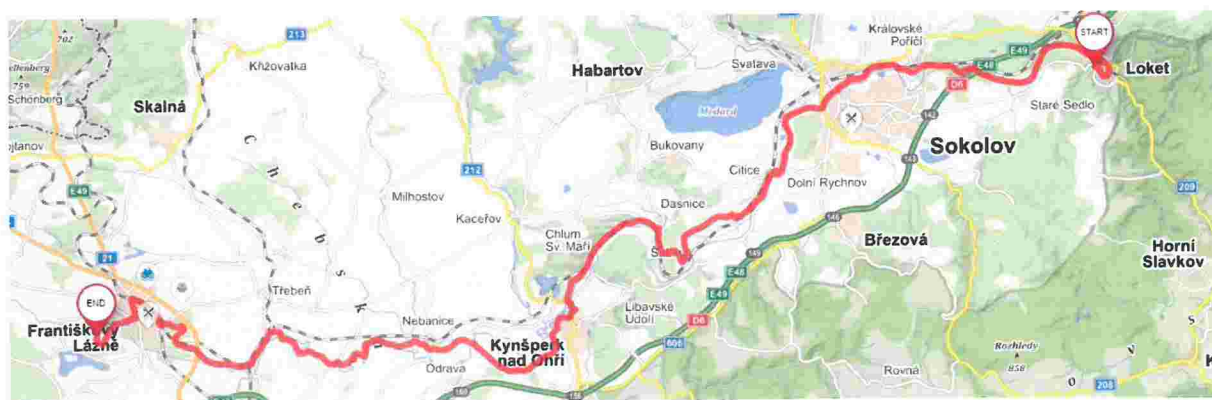
Vzhledem k tomu, že kolaři měli sraz už ve 12:45 měli jsme to jen tak tak abychom stihli dát ještě pivko v pivovaru Svatý Florián a pak už jsme mazali ke svým strojům abychom vyrazili na cestu do Kynšperku.

Pěšáci odjížděli až ve 13:30 a tak stihli nejen pivko, ale i muzeum lázeňských pohárků a krátkou procházku po Lokti.

Kolaři mezitím uháněli cestou necestou okolo Ohře do Sokolova, kde jsme přes most lásky přešli na druhý břeh, abychom se přes Citice, Hlavno a Dasnice dostali až do Kynšperka nad Ohří, kde jsme měli zamluvené místo v Kynšperském pivovaru. Pěšáci už tam na nás čekali. Bylo 15 hodin, takže nejvyšší čas na pozdní oběd. Záhy jsme však pochopili, že zde zaječí tempo opravdu neznají, a místo názvu Zajíc by se spíš hodilo přejmenování na hlemýžď, takže to vypadalo, že místo pozdního oběda to tady bude spíš časná večeře. No nakonec jsme se přeci jen dočkali, ale bylo to fakt dlouhé předlouhé čekání. Aspoň, že to jídlo všem chutnalo.

Po jídle jsme se opět rozdělili, pěšáci naskočili do připraveného busu a vyrazili rovnou do Františkových Lázní. Kolaři pokračovali kolem Ohře k rozhledně zámček, bohužel rozhledna i restaurace byly zavřené, takže jsme pokračovali přímo do města, a to už bylo co by kamenem dohodil.

Kolem 19 hodiny jsme se zase všichni sešli v kempu. Kolaři měli našlapáno pěkných cca 47 km.





KDE JE UHLÍ ?

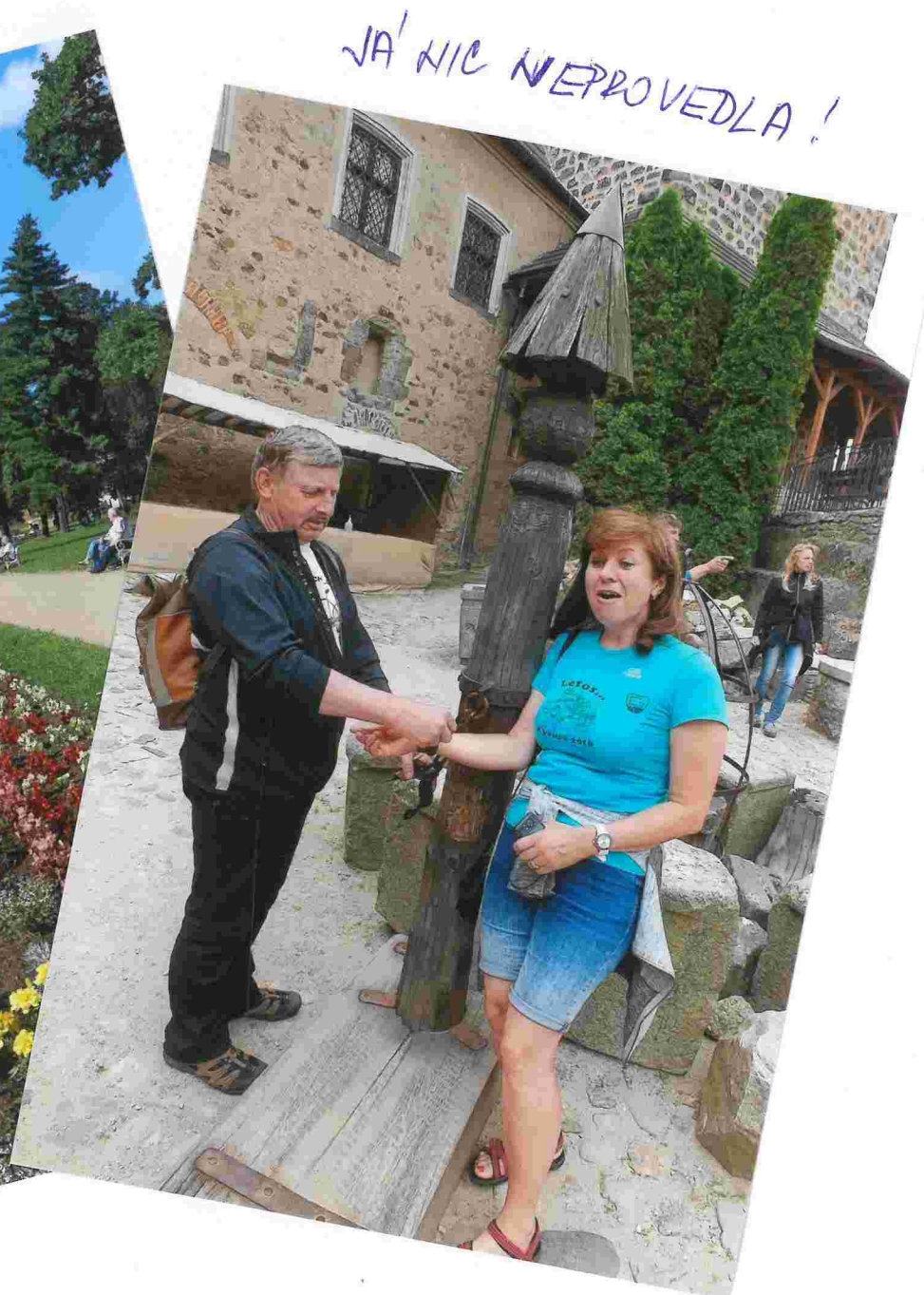


KRYTÁ LAVKA V KYNŠPERKU NAD OHŘÍ



HRAD





Středa 8.7.2020

Dnešní cíl je Německo a všichni jsme pěšáci. Nejedou s námi H+H Seidlovi, K+K+B Štolbovi a H+P Štolbovi.

Míra nás vysadil v Arzbergu, kde jsme mohli prozkoumat starý stroj na výrobu hřebíků. Obzvlášť Martina to velice zaujalo a konečně ví, jak se hřebíci dělali v Německu ☺.

Pak jsme šli stezkou okolo stříbrného pramene, štolý sv. Jiří a vodopádů k rozhledně Kohlberg. Po vystoupení 160 schodů jsme se mohli rozhlédnout po okolí. Sice nebylo slunečno ale vcelku zamračeno, naštěstí pořád nepršelo, takže i výhled byl vcelku fajn. K rozhledně za námi přišel naproti i Míra a pěkně si nás dovedl k jezeru Feisnitzspeicher, kde na nás čekal se svým busem.

V 11:15 jsme vyrazili do Waldsassenu. Tady jsme měli 2,5 hodiny rozchod. Všichni jsme se šli nejdříve podívat do klášterní baziliky Nanebevzetí panny Marie a sv. Jana Evangelisty, jedná se o největší barokní kostel v Bavorsku a je opravdu nádherný. Po prohlídce jsme se podívali po městě, ale protože se počasí začalo pomalu kazit a začínalo pršet, volili jsme pro zbytek volného času nějaká krytá útočiště a kavárna či obchodák se nám jevila jako vhodná volba ☺.

Ve 14:00 jsme odjeli na prohlídku poutního barokního kostela sv. trojice s kruhovým půdorysem Kappl (Wallfahrtskirche Kappl). To už ale docela pěkně pršelo, takže jsme se omezili pouze na vnitřek, ale i ten byl nádherný, krásně malovaný. Po prohlídce jsme naskočili do busu a jeli přes hraniční přechod Sv. Kříž zpátky do ČR. Kousek od hranic jsme minuli památník obětem železné opony, ale vzhledem k dešti jsme se spokojili jen s rychlým pohledem přes okénka v autobuse.

Míra projel 2x kruháč, za což jsme mu pěkně zatleskali a nakonec jsme zatleskali i Lubošovi, který se domáhal uznání, že je taky šikovný, když jel 2x kruháč předevčírem na kole.

Ve Františkových Lázních nám Míra přizastavil na parkovišti abychom udělali rychlý nákup v LIDLu a následně u kolonády na oplatky, a protože se nikomu v dešti pěšky do kempu nechtělo, byli jsme rádi, že můžeme opět naskočit do busu a jet domů. V kempu jsme byli v 16:30.

Večer se naštěstí počasí trochu umoudřilo, sice byla zima, ale už nepršelo, takže jsme si mohli užít společnou grilovačku, ke které se mimo jiné místo chlazeného vína hodil mnohem lépe svařák.



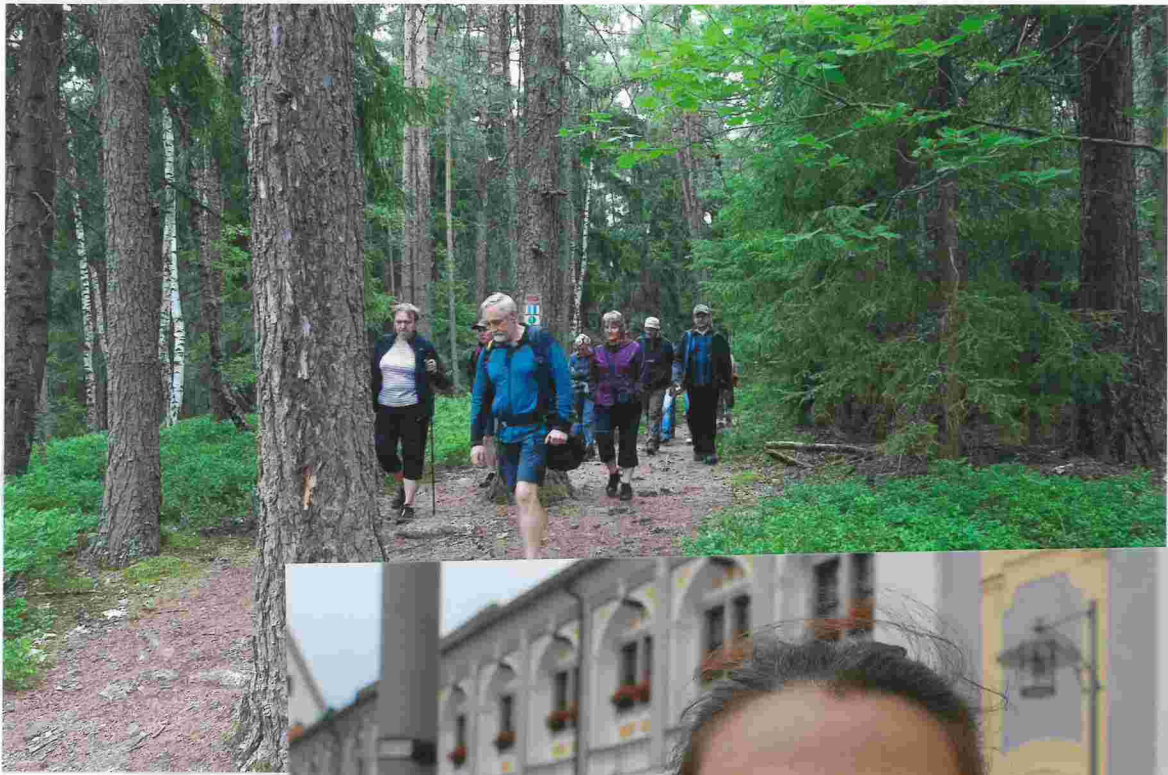


KATEDRALA WALDSASSEN

ROZHLEDNA

KOHLBERG ⇒





POUTNÍ DÍSTO K APL
NĚSASČAN V WALDSCHEN



MÍRA JEZDÍ KAFKOU,
BUDOU PRERIE!



Čtvrtek 9.7.2020

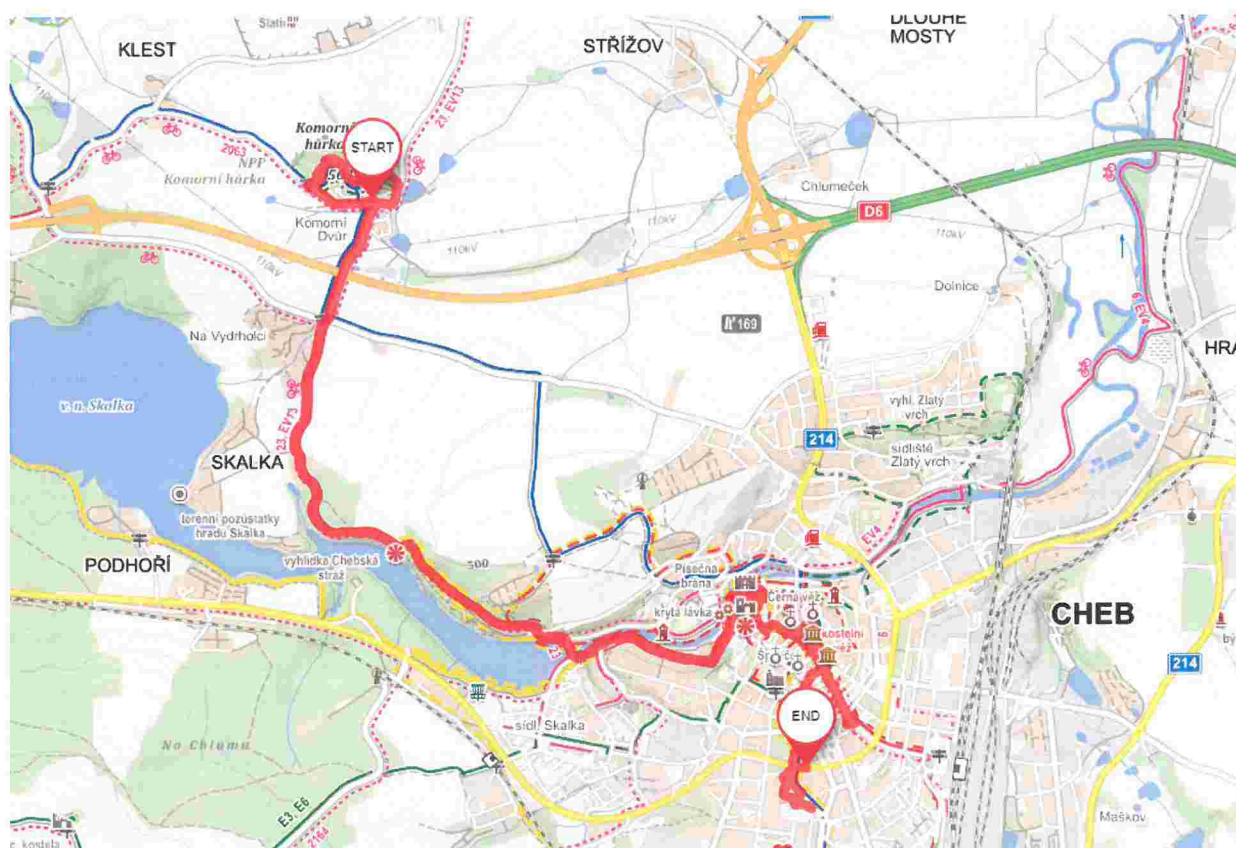
Odjezd z kempu byl rozdělen na dvě etapy. V 8:30 odjížděli kolaři a v 9:00 pěšáci. Cíl jsme měli všichni stejný – Chebský hrad.

Pěšáci vyrazili od Komorní hůrky, kterou jsme pěkně dokola obešli, abychom si prohlídli celý vulkán, jámový lom i starou štolu. Pak to byla příjemná procházka do Chebu, zpříjemněná krátkou zastávkou u vyhlídky Chebská stráž. A protože jsme se po cestě hodně kochali, nestihli jsme být na hradě v 11 hod jako kolaři a přišli jsme o komentovanou prohlídku. Vůbec nám to však nevadilo, protože nám Verča přečetla tištěného průvodce, kterého nám zapůjčili u pokladny. Hrad je už z půlky jen zřícenina, ale i tak to tam mají hezké a z věže byl super výhled.

V Chebu jsme měli do 15 hod rozchod, takže bylo dost času zajít někam na oběd či do muzea. Za zmínku stojí místní mlíčňák, kde mají výborné zákusky a samoobslužný automat na točenou zmrzlinu. Většina z nás ještě stačila zaběhnout do retromuzea a zavzpomínat na časy dávno či nedávno minulé. Někteří z nás stihli mrknout i do muzea na Valdštejna, jeho koně a vražedné kopí.

Dalším bodem zájmu se pro část výpravy stal kostel sv. Mikuláše i s vyhlídkou ze zvonice. Zmrzlina ze špalíčku také byla hodnocena velice kladně. Takže Cheb byl ohodnocen na jedničku 😊.

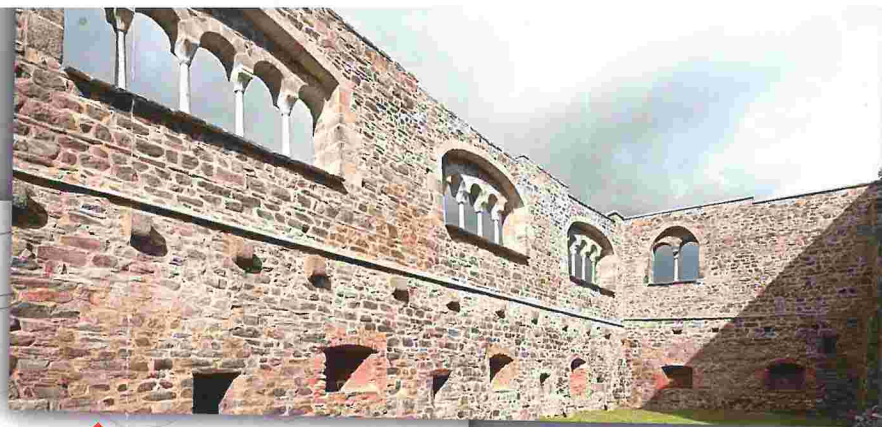
Kolaři pak frčeli zpátky do kempu po své ose a ostatní se zpět svezli s Mirečkem. Někteří se nechali vysadit v lázních a po lázeňské vycházce se vrátili pěšmo zpět do kempu.







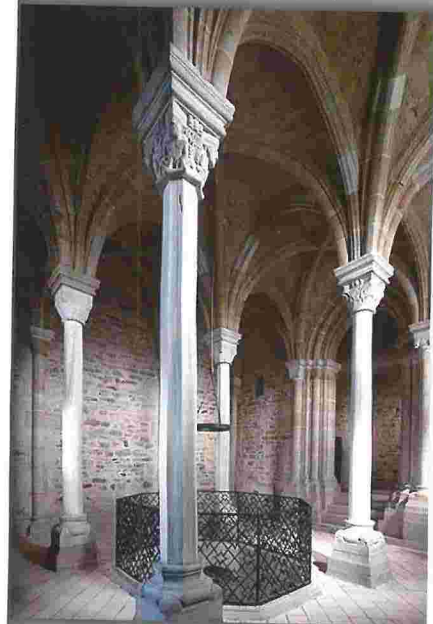
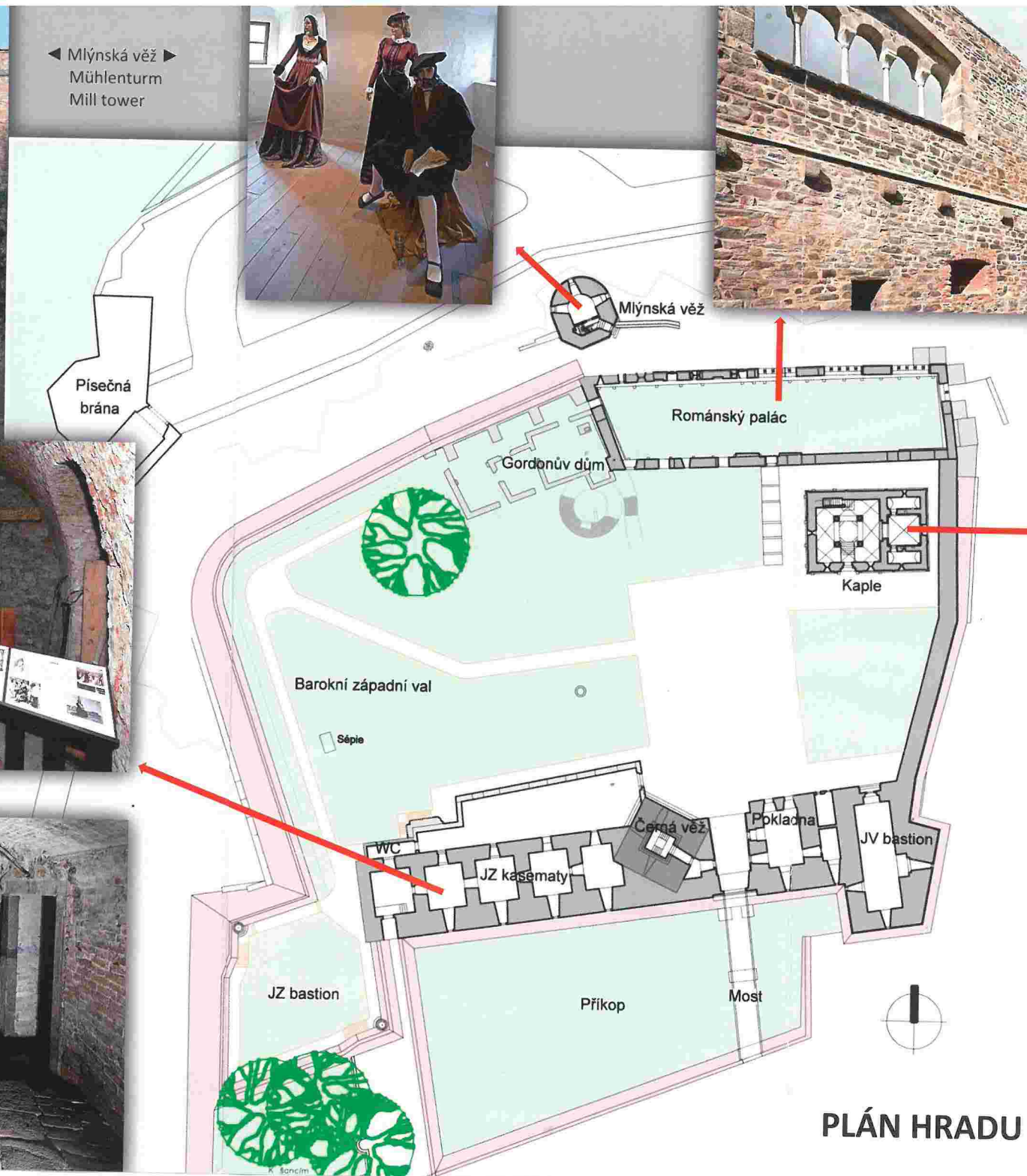
◀ Mlýnská věž ▶
Mühlenturm
Mill tower



▲ Palác / Palast / Palace
▼ Kaple / Doppelkapelle / Chapel



Kasemata / Kasematten / Casemates



CHEBSKÝ



HRAD

PLÁN HRADU



VEGAČ V ČHEBU
A OKOLÍ



ЭПИТАЛИА
КОЛОНИА АСАНОТОР

ТЫ ЛО, ТО НЕ РЕТРО!

Pátek 10.7.2020

Pátek byl v zásadě stejný pro kolaře i pěšáky. Osa postupu stejná, jen přesunový prostředek jiný.

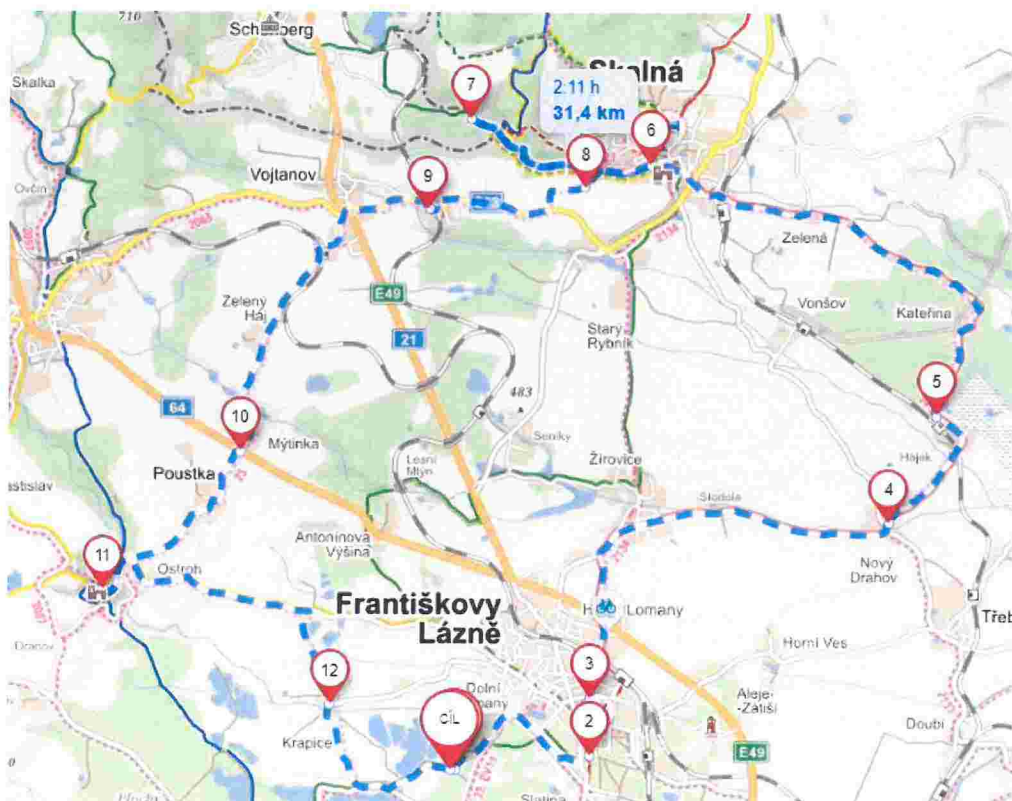
Dnešní den je jako nosný bod programu rezervace Soos.

Kolaři vyráží svižně přes park, Frantíky, Žirovice a Nový Drahov k bublajícím pramenům, tůňkám a močálům, souhrnně nazvaným rezervace Soos. Po prohlídce využíváme chlazené občerstvení před branou, nasedáme na oře a jedeme přes osadu Kateřina, kde si prohlédneme depo bývalé důlní úzkorozchodky, na mnoha vagonech je ještě naložený jíl a pak jsme pokračovali přes Zelenou do Skalné. Ve Skalné prohlédneme hrad Vildštejn a skvělou hasičskou expozici. Po občerstvení v místním šenku, jedeme do terénu, kořen-nekořen a hledáme v hlubokém lese pramen Kyselky. Pramen se nachází několik set metrů za „zelenou“ hranicí. Je zde posezení a pod přístřeškem pramen přírodní minerálky. Napojíme se léčivou vodou, vracíme se směrem ke Skalné, za koupalištěm doprava a svištíme přes Vojtanov, Zelený Háj a Poustku do Ostrohu. Čas oběda je dávno za námi, proto objednáváme jídlo a Zajíce v – nám již známé – hospůdce. Po občerstvení sklouzneme během chvilky do kempu.

Večer společné grilování.

My (klan Plášilů - pozn. red.) jsme si dali s dětma repete do Chebu. ☺ Táhllo nás zejména obrovské a největší Vietnamské hrabaniště v Česku. Je velmi známe z televizních zpráv, kdy se snaží celníci něco pančovaného zabavit.

Koncert Laury



V REZERVACE SOOS



TO JE DOBROTA







Národní přírodní rezervace SOOS



noho přírodních zajímavostí Františkových Lázní můžeme spatřit už při procházkách po srdíčkových trasách, ovšem dnu z nejznámějších přírodních zajímavostí najdeme o trochu dál. Přírodní rezervace SOOS leží 6 km severovýchodně d města a je tedy vhodnější spíše pro výlet autem nebo na kole. Tafo rezervace byla vyhlášena roku 1964 na ploše 221 a, přístupná je jen část a to 1,2 km dlouhou podlázkovou naučnou stezkou s popisy a vysvětlivkami. Jedná se o rozlehlé šelinistiště a slatiniště, kde vyvěrá velké množství minerálních pramenů a čistý oxid uhličitý v tzv. mofetách – bahenních pkách. Naučná stezka vede po dně vyschlého jezera, které mělo slanou (minerální) vodu. Dnes zde najdeme evropsk- u raritu – tzv. křemelinový štít – nahromaděnou křemelinu ze schránek jezerních řas rozsivek usazených na dně jezera. Je „měsíční“ krajina rozbrázděná erozí a pokrytá žlutou a bílou vrstvou vysrážených minerálních solí. V rezervaci žije řada hráněných živočichů a roste zde množství mokřadních a slanomilných rostlin, nechybí ani stanice pro záchranu vočichů, která je zapojena do Národní sítě stanic pro handicapované živočichy.

areálu se nachází naučná stezka o délce 1,2 km, geopark, muzeum s expozicí „Příroda Chebska“ a „Příroda SOOSu“ a ový pavilon s expozicí „Dějiny Země“, věnovaný paleontologii, s velkoplošnými reprodukcemi obrazů Zdeňka Buriana a odely prehistorických ještěřů v životní velikosti. Součástí areálu je i expozice „Ptačí svět Chebska“, v rámci stávajícího uzea přírody, a také dančí obora, ve které se každoročně narodí další přírůstek.



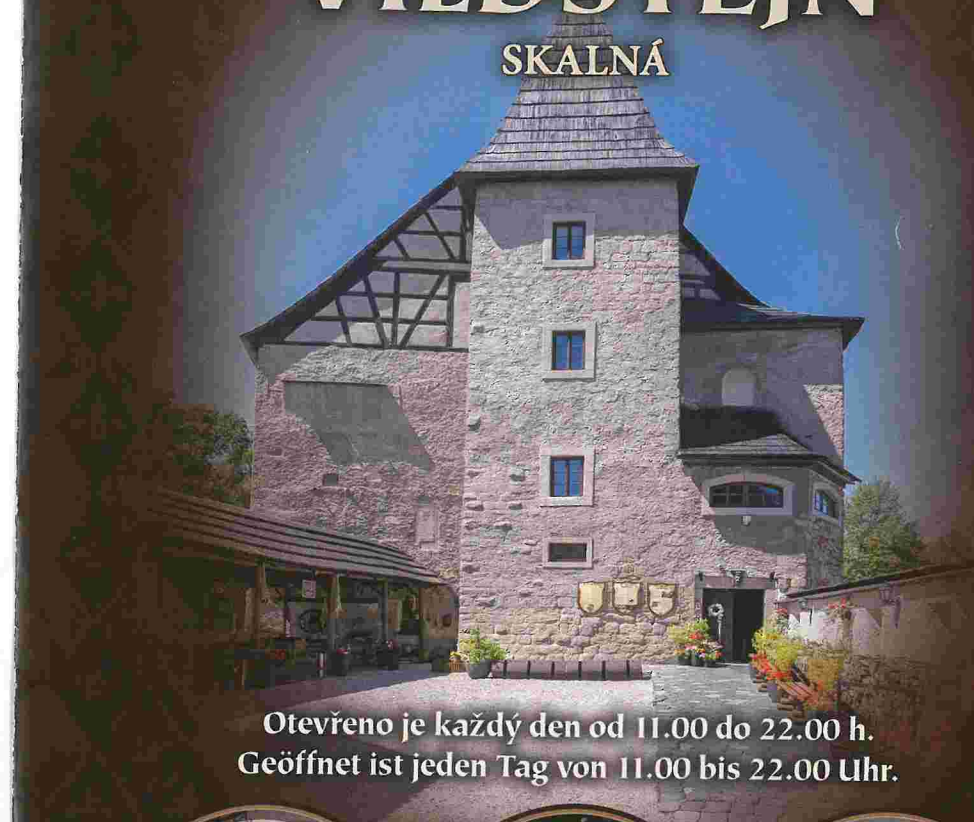
NOVA!
MAŠTAFIČKA



TO JE
KIA'LOŽ!!



HRAD · BURG
VILDŠTEJN
SKALNÁ



Otevřeno je každý den od 11.00 do 22.00 h.
Geöffnet ist jeden Tag von 11.00 bis 22.00 Uhr.





KDYŽ VÁS POZVA DO HAJE,
VŽ VÍTE KAM



PRÁHEM
KYSEZKA
V SKALNE

Sobota 11.7.2020

8:30 po několika dnech opět vyjíždíme s károu a vzhledem k těsnému výjezdu z kempu to je jen tak tak na projetí.

Honza hned Mirečkovi doporučil: „*Učit se, učit se Dva dny ho necháme bez káry a teď by porazil strom ...*“.

Míra nás dovezl k sousedům do Německa a odtud jsme se z Schonbergu vydali cestou necestou do kopce k rozhledně Kapellenberg. Byli jsme tam ale dřív než obsluha, takže jsme museli chvíli počkat, až z druhé strany kopce dorazí vrátný ☺. Poté jsme si nasadili roušky a vylezli schody a mohli jsme se kochat výhledem na přilehlé okolí. Po chvíli za námi vyšplhal i vrátný, k kterého se rázem stal místní průvodce a začal nám povídat, co z kterého okénka můžeme vidět. Povídal sice zaujatě, ale německy, takže by většina z nás z toho stejně nic neměla. Naštěstí se Hedvika chopila role tlumočnice a tak jsme se všichni i něco dozvěděli.

Pak jsme seběhli kopec z druhé strany a šlo nám to o dost rychleji než předchozí výstup a před jedenáctou jsme vyjeli zpět do ČR s plánem návštěvy Vysokého kamene. Cestou nás však čekala menší komplikace v podobě nízkého mostu. Naštěstí má Míra v záloze šikovné pasažéry, takže byl problém brzy vyřešen. Za pomoci silných a šikovných mužských rukou, byl odepnut přívěs a Míra mohl vycouvat. Pak už jen zbývala otočka a opětovné připnutí přívěsu a bylo možné pokračovat dál jinou cestou.

Před polednem jsme už stáli na skalní vyhlídce Vysoký kámen a někteří tam při krásném výhledu stihli i posvačit. Pak jsme se vrátili zpátky k autobusu a rozdělili jsme se opět na cykloskupinu a pěšáky.

Cykloskupina vyrazila zpět do Františkových lázní po vlastní ose. Cestou jsme projeli Luby, kde bylo původně v plánu navštívit muzeum hudebních nástrojů, ale bohužel v sobotu měli zavřeno. Pozdní oběd jsme si pak dali ve Skalné v hospůdce Na chaloupce. Ve starém rybníku jsme mrkli na zříceninu a pak už jsme takřka bez zastávek jeli rovnou do Františkových Lázní. Tady si každý dle své libosti mohl zajít na kávu, teplou oplatku či zmrzlinu. Zrovna zde vrcholil festival kresleného humoru, takže bylo i co prohlížet.

Večer se pak někteří z nás do lázní vrátili na koncert Xindla X.

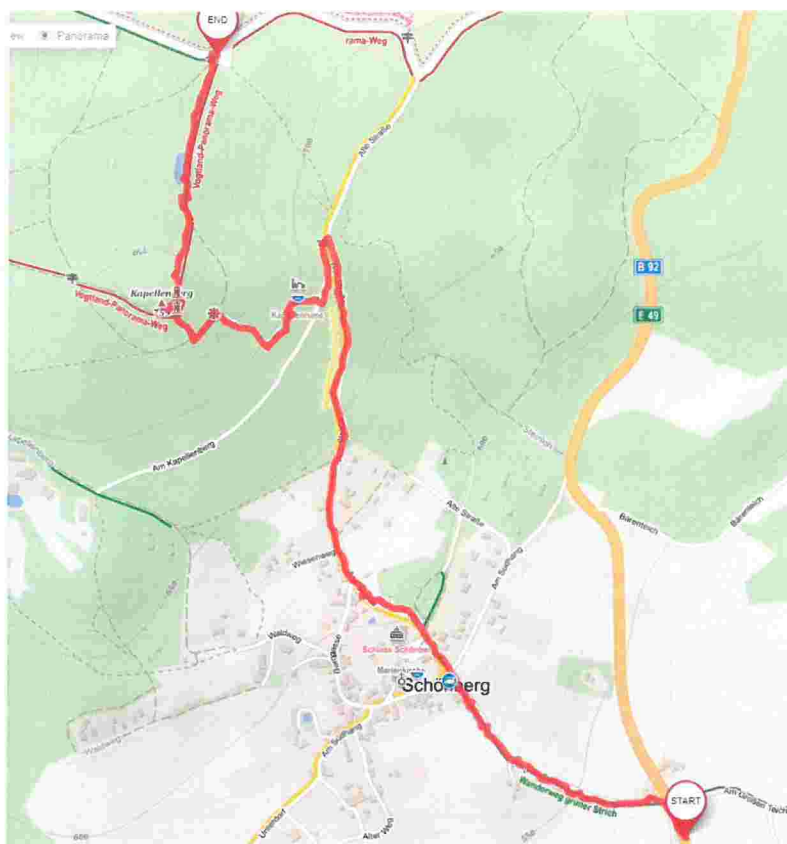


DOZHLADNIA
KAPETLEBERG

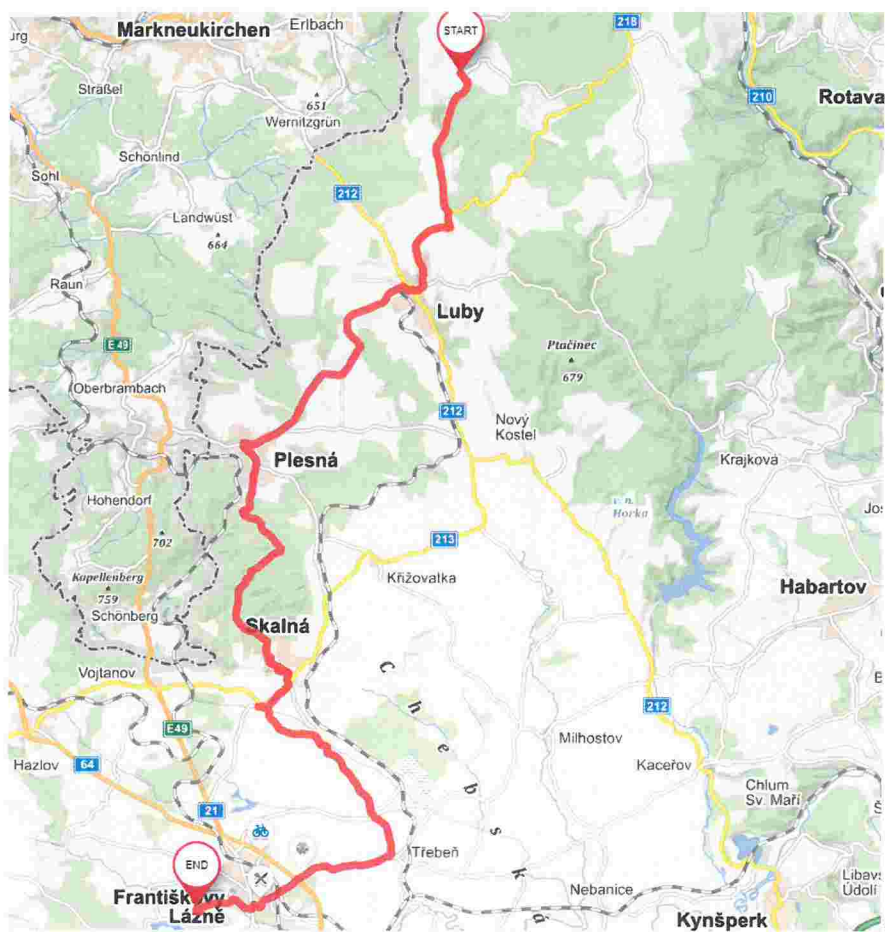


VELKY BRATR XIA'S VIDI
(FOTKA Z "CAVAC" KADLEZY)

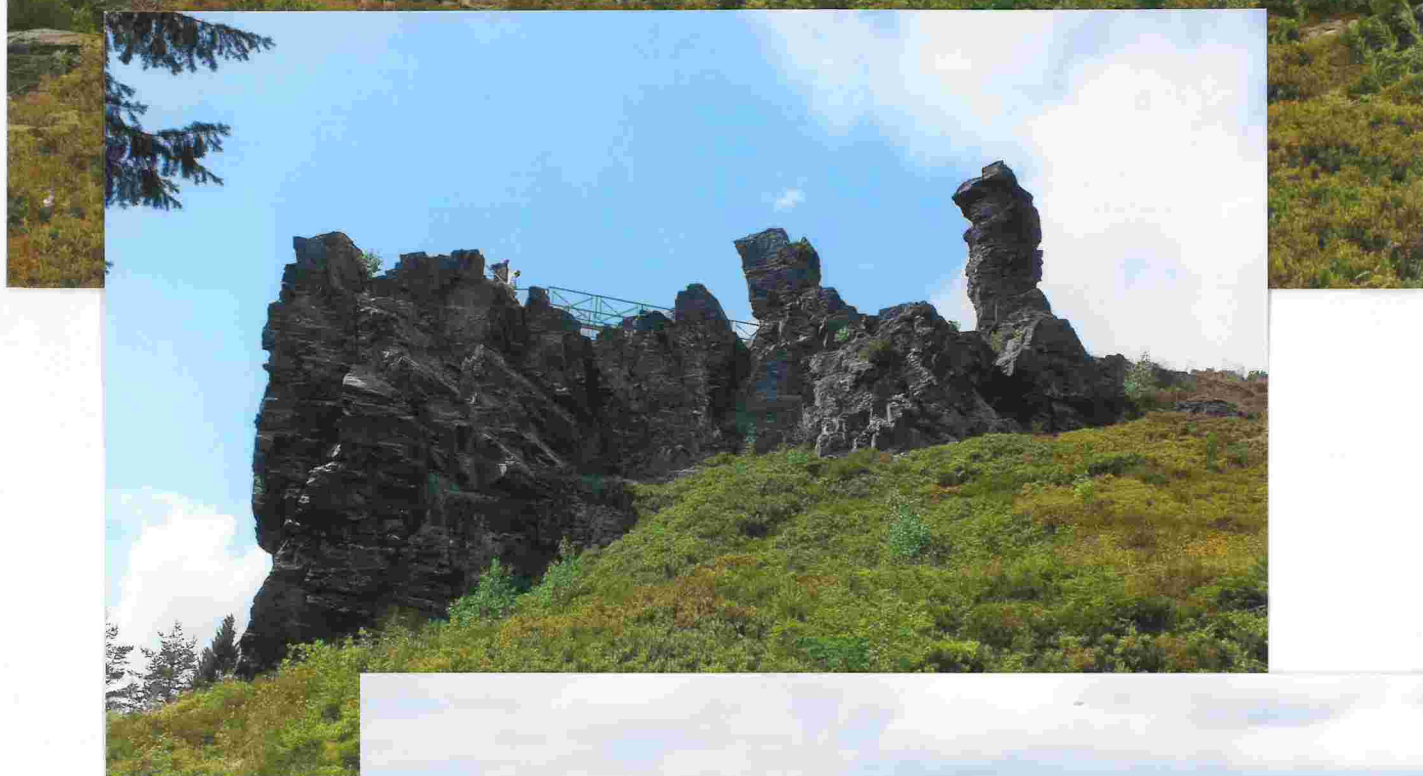




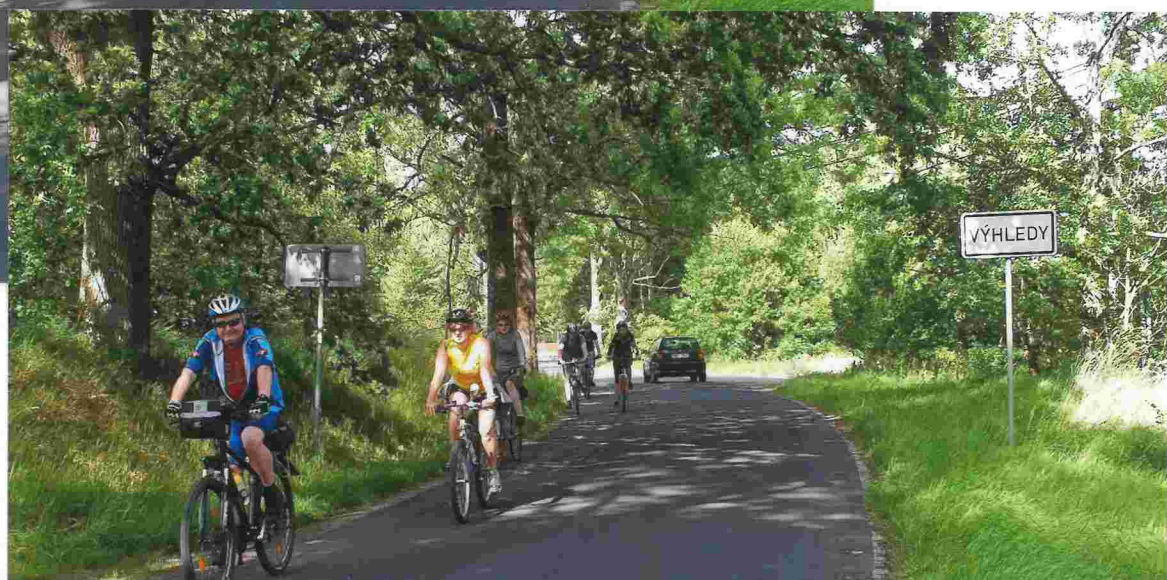
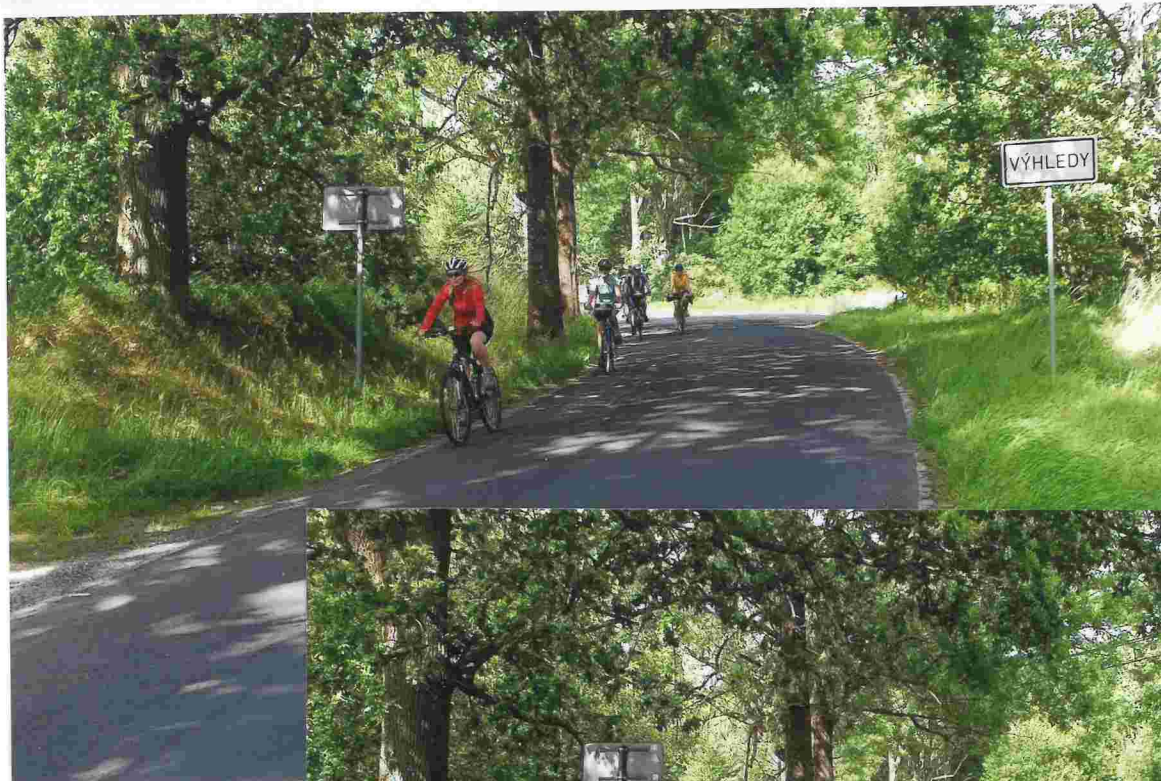
výšlap k rozhledně Kapellenberg



cyklo Vysoký kámen – FL



VYSOKÝ
 KÁMEN -
 - LUBY
 V ČEZU



Neděle 12.7.2020

A máme tu poslední společné dovolenkové ráno. Probíhá usilovné balení, uklízení a vynášení batožiny před chatky a následné přemísťování kufrů, batohů, kufříků, batůžků do autobusu. Naštěstí jsou zavazadlové prostory dostatečně veliké, takže se nám tam vše vejde i s krabicemi oplatků, co si většina veze domů.

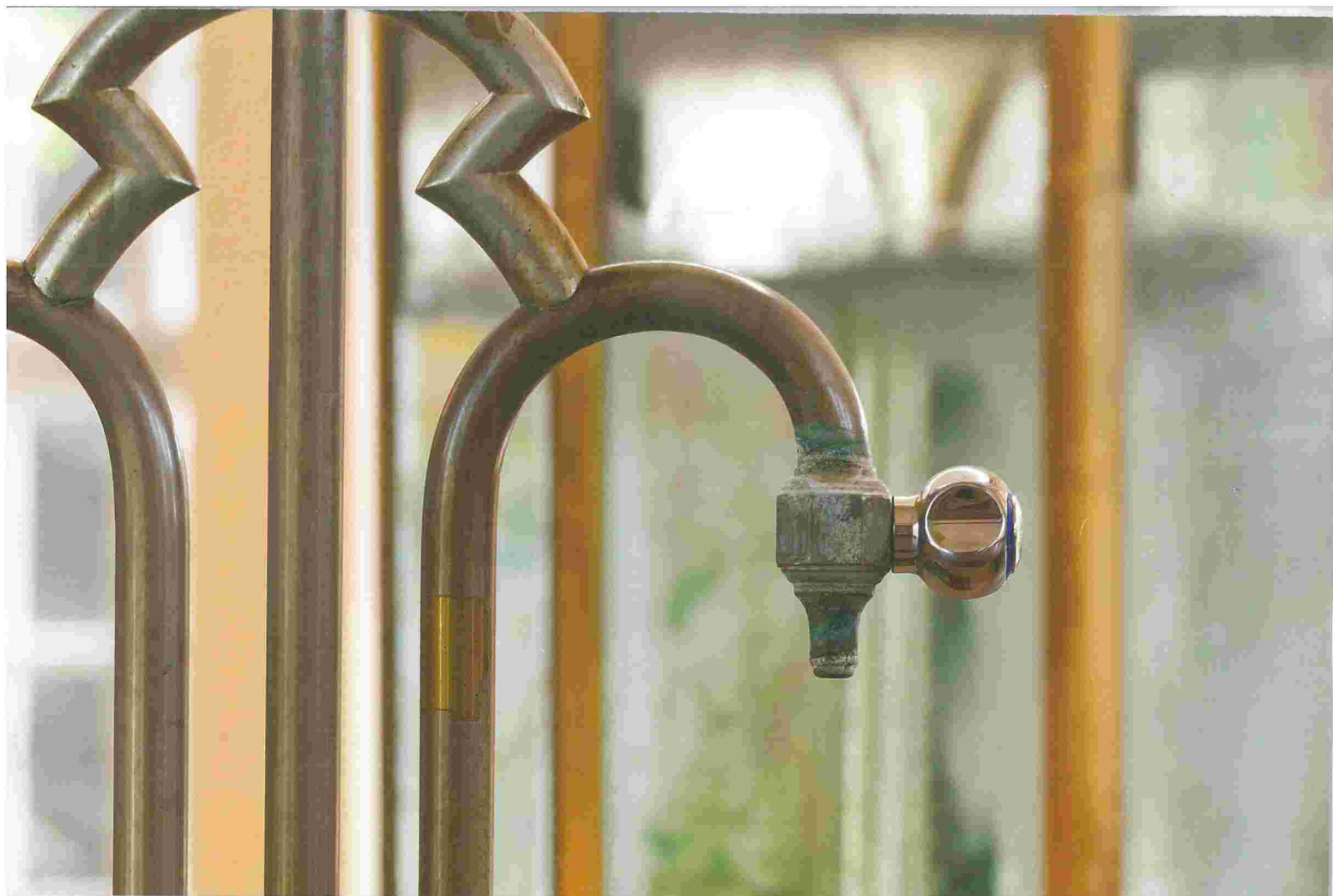
Odjezd byl plánovaný na 9 hod, ale nakonec to bylo s malým zpožděním v 9:05 a i to je čas velice pěkný. Důvod zpoždění je těžko určit, Míra tvrdil, že se musí počkat, až se mu načte kolečko, avšak Martin říkal, že to bylo tím cigárem, které potřeboval Míra dokouřit. Důležité však je, že důvodem zpoždění nebyli účastníci, kteří po týdenním drilu byli v autobuse usazeni včas.

Vyrazili jsme směr Beroun. A vzhledem k tomu, že jsme tam přijeli takřka v poledne a Míra zaparkoval těsně u pivovaru, rozhodla se většina účastníků, že ochutná místní rezavou vodu a zakousne k tomu něco dobrého. Bohužel se ukázalo, že to nebyla příliš dobrá volba. Pivo vcelku průměrné, někteří tvrdili, že i podprůměrné a na jídlo se čekalo dlouho, předlouho. Teprve po druhé hodině byli všichni po obědě a mohli jsme pokračovat k lomu Amerika.

Zde se ukázalo, že je nemožné zde zaparkovat. Takže jsme udělali rychlý výskok a Míra odfrčel pryč, kde čekal na naše zavolání. Lidí tu bylo jak na Václaváku a možná ještě o dost víc. No ale obešli jsme to pěkně celé dokola, udělali nějakou tu fotku a s pocitem, že jsme to viděli na vlastní oči, jsme mohli jet domů.

Cestou jsme ještě museli vydržet zácpu na dálnici, ale pak už šlo vše dobře a navečer jsme mohli radostně zvolat Sláva nazdar výletu už jsme doma už jsme tu.....



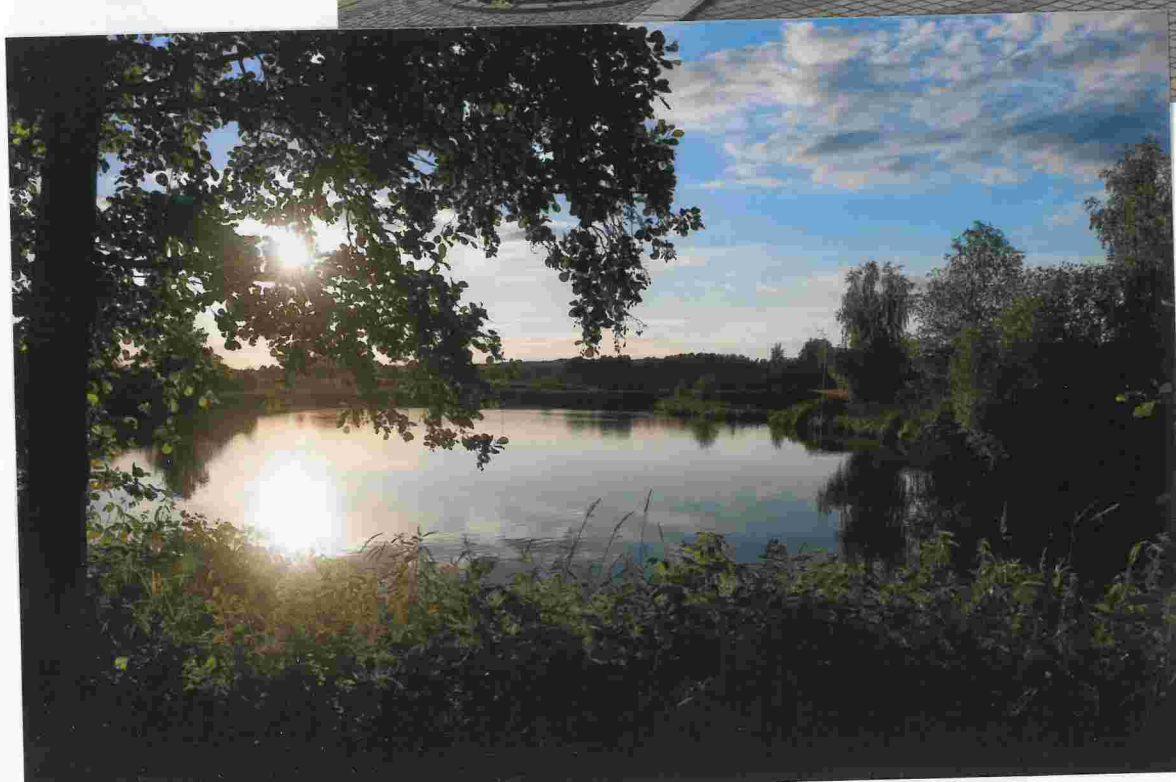


CZ

Františkovy lázně

Prameny a lázeňství







L 20 rozdělení mbh

42	1	Plášil Luboš
	2	Plášil Josef
	3	Plášil Jirka
	4	Plášilová Alena
	5	Plášilová Eliška

41	6	Štolba Petr
	7	Štolbová Hana
	8	Razimová Hana
	9	Razima Láďa

38	10	Farka Jirka
	11	Farková Jitka
	12	Lomská Lidka
	13	Seidlová Jarka

33	14	Seidl Jan
	15	Seidl Jan
	16	Seidlová Hedvika
	17	Seidlová Adéla

34	18	Štástková Jitka
	19	Štástková Jitka
	20	Vlk Jiří
	21	Vlková Olga

43	22	Šimon Jiří
	23	Šimonová Monika
	24	Křikavová Hana
	25	Křikava Václav

37	26	Plášil Milan
	27	Plášil Vít
	28	Plášil Petr
	29	Plášilová Ivana

31	30	Štolba Karel
	31	Štolbová Katka
	32	Štolbová Barbora

39	33	Razima Jan
	34	Slabá Martina
	35	Straka Vojta
	36	Sýkorová Jana

32	37	Hřebík M.
	38	Hřebíková V.
	39	Hřebíková I.
	40	Vítková Hanka

40	41	Štolba Štěpán
	42	Seidlová Petra
	43	řidič
		Soudkovic rodinka

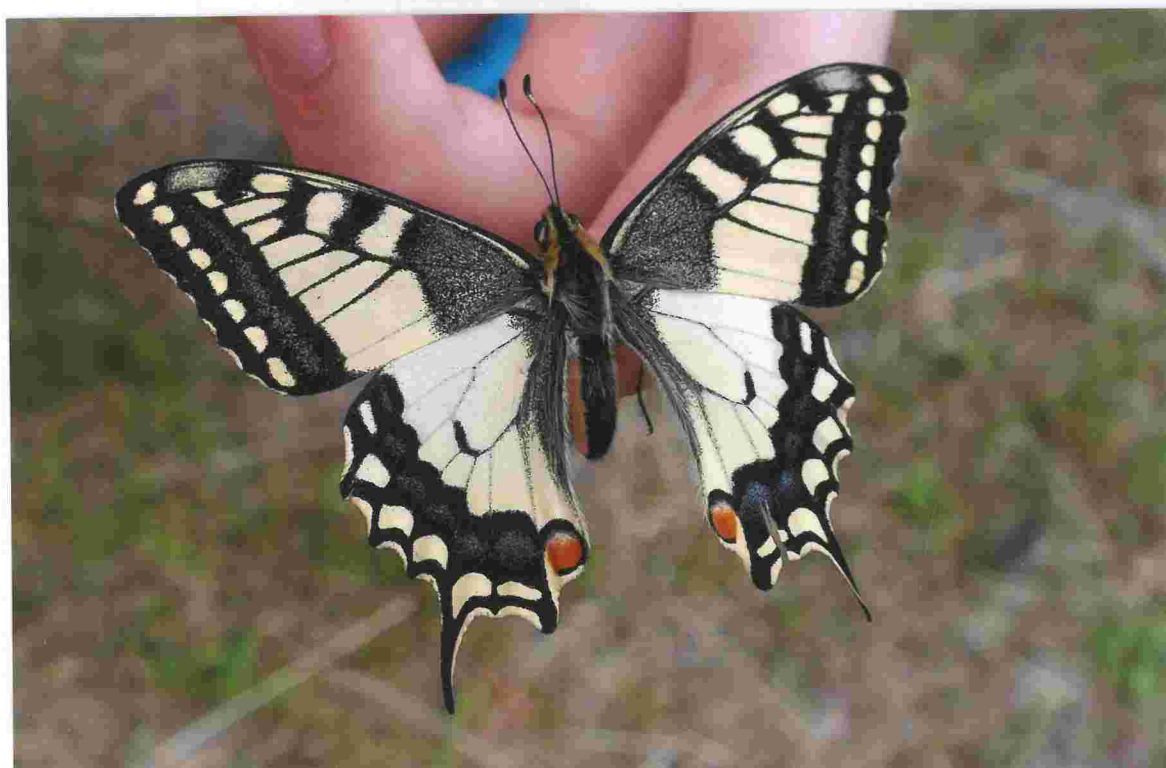
VDL 53 míst

řidič	
čumink	čumink
Seidlová Jarka	Lomská Ludmila
Diviš Josef	Divišová Jana
Razimová Hana	Razima Láďa
Plášilová Ivana	Plášil Milan
	Štolba Karel
Štolbová Katka	Štolbová Barča
Křikava Vašek	Křikavová Hana
Šimon Jiří	Šimonová Monika
Vítková Hana	
Vlk Jiří	Vlková Olga
Šťásková Jitka	Šťásková Jitka
Plášil Josef	Plášil Jiří
Plášil Petr	

velín	erár
Hřebík Martin	Hřebíková Iv
	Hřebíková V
Štolba Petr	Štolbová H
Plášil Luboš	Plášilová Al
Seidl Jan st.	Seidlová Hec

Farková Jitka	Farka Jiř
Razima Jan	Slabá Mart
Straka Vojta	Sýkorová J
Štolba Štěpán	Seidlová Pe
Seidlová Adéla	Plášilová El
Plášil Vít	Seidl Jan.

TO BUDE
MĽANKA



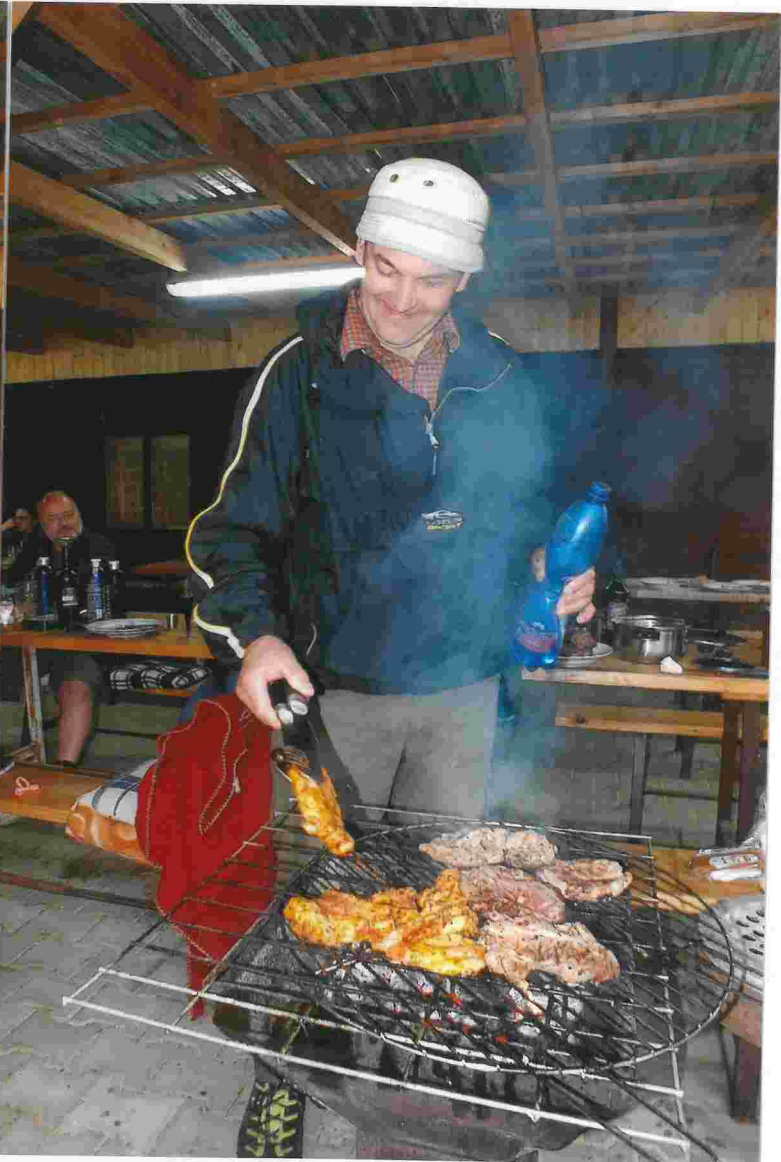


3704 AN 1427 AL 1427 AL 1427 AL 1427 AL
 K DEKDO...

MARIA
LORETO
HROZNÁTOV









W/A CO \$/
PLATINE
TEN BUS??





CHUTKA!
☺



